

Микола ЯСЕНЬ **Ш**ро головне

СВІЙ ЗВІТ голова Асоціації Анатолій Гайворонський розпочав з того, що його прикро засмутив незаповнений по вінця зал, у якому зібралися делегати. Загалом на конференціях у районах було обрано 120 делегатів – погодьтеся, уже мало, аби говорити про бажану активність фермерів Дніпропетровщини та їхню зацікавленість зустрічатися і разом домовлятися, як домагатися неодмінно прихильного ставлення до себе з боку органів влади та їхніх численних служб, особливо правоохоронних відомств та сільського врешті-решт населення. Але ж запрошували на конференцію, котра відбувається раз на рік, також і всіх інших небайдужих, активних членів Асоціації. І не тільки їх, а й тих фермерів, котрі зараз з тих або інших причин, переважно, відверто треба казати, з власної вини перебувають поза межами Асоціації, але зацікавлені спільно відстоювати свої інтереси, часто-густо й рішуче захищати їх разом. Себто дві конференції були навстіж відчинені для всіх, кого непокоять реалії теперішніх днів і хто ладен боротися й за, якщо хочете, кровні свої потреби й права. Оскільки, як відомо, гуртом і батька легше бити. Так, на це запрошення відгукнулося немало фермерів-одномудців та колег-соратників. Однак у залі дійсно вистачало й порожніх місць, що не може не хвилювати.

- Коли три роки тому вперше обирали мене головою, - нагадав Анатолій Гайворонський, - я тоді заявив, що головна мета, хлопці й дівчата, яку ми разом маємо реалізувати – це згуртуватися у єдиний і дружний, бойовий загін-кулак, щоб показати всім в області нашу силу і нашу рішучість захищати самих себе та непримиримо змітати зі свого шляху усю нинішню нечисть. Усю ту гидоту й підлоту, котра прилипає до наших ніг, як грязюка. А тепер ось дивлюся у зал із незаповненими до кінця місцями, і стає прикро. Бо, виходить, не вдалося нам загалом і мені зокрема як голові Асоціації втілити задумане. Це ж більше, ніж недоробка – це загроза, що порізно кожного окремо взятого фермера завтра обікрадуть як рейдери та бандити, так злодії і корупціонери з органів влади, прокуратури і Національної поліції, з тих же і судів, а ми, залишившись ні з чим, будемо чухати навздогін потилиці і зітхати, як же це так, що не зуміли, не змогли вчасно об'єднатися, аби дати гідного відкоша зловмисникам та перевертням усіх мастей і сортів?!

Ви повинні це розуміти, підвів риску Гайворонський, що ризиковано, навіть відверто небезпечно жити задньою думкою – необхідно передбачати й усвідомлювати наперед, які виклики уже зараз випадають на нашу долю і які чатують на нас завтра. Оцей вислів, що ви, шановні друзі і колеги, маєте дійсно розуміти, рефреном пройшов крізь усю звітну доповідь Анатолія Івановича. Бо як не розуміти сьогодні, що фермерам доводиться працювати за злочинної нинішньої влади, ненажерливої й нещадної олігархічно-латифундистської, якщо хочете, то й з феодальними апетитами та замашками «еліти», від котрої тхне і смердить нестерпно, продажними правоохоронцями та судочинцями і так далі?! Зараз ми всі по вуха по суті погрузили в багноку антинародної і злочинної держави казнокрадів, грабіжників та кримінальних негідників і їх привоктанів. І щоб вистояти, зберегтися і врешті-решт перемогти та змінити на свою користь ситуацію в Україні загалом і на селі зокрема, якраз і потрібна войовничая та бойова згуртованість і високе, глибоке розуміння власного обов'язку багнетами шикуватися в шеренги борців.

Не випадково уже потім, виступаючи в дебатах, Олександр Лапа, котрий очолює фермерів Дніпровського району, пригадав ще перші установчі збори і конференції перших на Дніпропетровщині «відчайдухів, які зважувалися на свої хліба, як тоді казали». Це ще коли незабутній Михайло Михайлович Саенко єднав-згуртував до купи обласну фермерську організацію. Порівняв ще ті і теперішні часи Олександр Михайлович, правда, передусім для того, аби

КРАЩЕ БОРОТИСЯ СТОЯЧИ, НІЖ НА КОЛІНАХ ЖИТИ

З приводу звітно-виборної конференції обласної Асоціації фермерів та приватних землевласників, яка відбулася у Дніпрі минулого четверга

дати зрозуміти: як першопрохідцям повезло з Саенком, головним чином зусиллями якого наперекір «червоним» головою колоспів і виникло співтовариство майбутніх «куркулів», так тепер завдяки бійцям-класикам, наполегливості та послідовності, неупустивості характеру Гайворонського вдається практично на усіх рівнях влади та правоохоронних органів, а також у багатьох критичних ситуаціях відстоювати інтереси наших колег-побратимів. І це справді відповідає дійсності. Уже хоч би тому, що як і колись, себто на зорі зародження фермерського руху, так і зараз теперішнім приватним сільським товаровиробникам доводиться долати численні кривди, перепони та труднощі, а то й відверті збиткування, утиски та переслідування. По-друге, також і тому порівнянню, до якого вдався Лапа, слушне та справедливе, що дійсно фермерам Придніпров'я точнісінько так в пригоді нині тверда позиція бійця Анатолія Гайворонського, як колись була аналогічно рішуча позиція Михайла Саенка. Якщо Михайло Михайлович по кілька разів на тиждень за першим же сигналом виїжджав у всі куточки області і «вибивав» для бажаних самостужки господарювати у приватне користування земельні ділянки і наділи, так тепер Анатолій Іванович раз у раз кидає свої клопоти, як кажуть, смажене і печене, та мчить сам і піднімає та бере з собою активних побратимів, коли треба інших захищати від рейдерських набігів або ставати і горою, і грудьми перед бандитами «з великої дороги», сміливо вступати і в сутички-двобой з свавільними чиновниками-хабарниками або й зі знахобнілими так званими стражами правопорядку. Особливо часто доводиться піднімати тривоги, бити в набат та зриватися з місця і поспішати на виручку у різні кінці області у літньо-осінню пору збирання урожаїв, коли охочих поживитися трудами і вирощеним фермерами збіжжям як тих собак нерізаних. Якщо той же Саенко добивався виділення першим фермерам землі, то Гайворонський зараз вимушений відстоювати право дітей та онуків перших залишити

їхні землі у своєму постійному користуванні.

Однак є і великі відмінності й різниці у тих обставинах, у яких доводилося діяти Асоціації фермерів уже майже тридцять років тому, і тих, у яких живе та діє вона нині. Одна з таких відмінностей – перші фермери, учораšní колоспні трактористи і рілники, бригадири та спеціалісти і так далі, були як одна сім'я та сприймали себе однодумцями і навіть «однополчанами». За першим же покличком збиралися і на районні «сходки», і на обласні зібрання. Стукалися у кабінети не лише місцевих «вождів», а й у столичні коридори влади. Стукалися і дозволяли собі грюкати в них кулаками по столах, висувачи свої вимоги на ділі, а не лише на словах підтримувати й заохочувати фермерський рух. На місцях, у селах і районах, тим паче не давали себе в обиду, гуртом воювали за кожного свого побратима – за кожен клаптик землі, якщо хочете знати. Де поділося, куди зникло пізніше відчуття плеча один одного – це болюча тема для окремої розмови. Та що сталося і відбулося, те сталося і відбулося: чим впевненіше перші фермери спиналися на ноги, чим більших домагалися вони результатів і успіхів, чим помітніше вбивалися у колодочки і обростали пір'ям, тим водночас і все далі й далі віддалялися один від одного. Заводилися у людей не тільки, даруйте, грошики, і чималі, заводилися і надмірні амбіції. Наче кожен сам собі господар і кум королю та сват міністрам. Що кожен сам по собі, коротше, ледве не луп землі, який здатний і без сторонньої допомоги обходитися.

Природу цього оманливого, невдячного, шкідливого явища дійсно варто вивчати та обговорювати, щоб робити висновки і знаходити варіанти, як би з ним якомога швидше розминутися і покінчити. Але давайте дійсно залишимо це для іншої окремої публікації. Бо зараз важливіше сказати про те, що остання фермерська конференція навч підтвердила: втрача фермерською Асоціацією області міцної згуртованості і концентрації обернулася для неї великою бідою. На якомусь етапі вона як самоусуну-

лася від виконання своїх статутних завдань і повноважень, а ще пряміше кажучи – зникла з поля зору і обласної орбіти, мов її тут і не було. Про неї почали забувати і практично забули у владних колах області. Бо тим часом чиновницько-корумпована братія нахабніла й вела себе розв'язніше та хижіше, свавільніше, і її влаштувало, що боронити інтереси сільських малих та середніх підприємців та бізнесменів, в тому числі і сімейні селянські й одноосібні господарства, захищати тих і інших од грабіжницького й шахрайського розбою стало практично нікому. Це гіркий, але повчальний «досвід»: варто було фермерському товариству розбігтися по власних норах і кубельцях, як його перестали і за вухами вести. Дуже актуальна, погодьтеся, наука для тих, хто вирішив, наче будь-які незгоди спокійно можна пересидіти у власних посівах кукурудзи чи соняшнику, не висувати першим зі схованок свої голови, отож не ризикувати, і їх, мовляв, ніхто не чіпатиме. Усі неприємності сподівалися їх обминуть. Ледве не фатальна логіка-надія, що то з кимось що-завгодно може трапитися, тільки не з ними. Велика й неймовірно грізна та небезпечна це омана для фермерів – обривати зв'язки між собою, не вилізати з окопів та траншей «батальйонами» і «ротами» - «це ви повинні розуміти», знову заявив делегатом і всім іншим учасникам конференції лідер Анатолій Гайворонський.

- Коли три роки тому я з мандатом довіри, яку ви мені виявили, - сказав Анатолій Іванович, - у якості голови Асоціації почав заявлятися в державну обласну адміністрацію та обласну раду, інші відомства та служби, там на мене дивилися, як відомі вам істоти дивляться на нові ворота. Хоч більше з подивом і неприйняттям, навіть відразою. «Яка ще Асоціація фермерів? – викукували. – Де вона взялася? Її немає!» Коротше, майже межі очі мені сміялися, що це за «географічні» новини, і квіт. Далі докидали, щоб не ходив я по кабінетах і не мовозив їм очі. Щоб не плутовав під ногами, бо однак ніхто мене слухати не буде...

Продовження - стор. 4, 5

У країнах ЄС фермерів у 230 разів більше, ніж в Україні

В Україні одне фермерське господарство припадає на 850 осіб, в країнах ЄС – на 48 осіб.

Разом з найманими працівниками у фермерстві зайнято всього 95 тис. українців. Це 0,5% від усього економічно активного населення країни і менше 2% від населення сіл.

Більшість продукції виробляють великі агрохолдинги. За даними видання Tgrpoli.Land, тільки топ-100 таких організацій мають в управлінні 6,6 млн га землі або 15,5% усіх сільгоспугідь України. Противники земельної реформи в Україні зазначають, що зняття мораторію на продаж землі призведе до руйнування сіл. На думку політолога Олексія Валевського, ділянки за безцінь скуплять великі агрохолдинги, а люди залишаться без роботи. Крім того, латифундисти будуть використовувати ґрунт для вирощування генно-модифікованих культур, – прогнозує експерт. Зазначимо, що на думку експертів Світового банку, в скасуванні мораторію не зацікавлені, в першу чергу, великі агрохолдинги. Відсутність ринку землі дозволяє їм орендувати землю у пайовиків за найнижчими цінами в Європі.

Оренда гектара орної землі в Україні коштує близько 50 дол., тоді як у Франції – 200 дол., а в Німеччині – 290 дол. Досвід країн Східної Європи показує, що після відкриття ринку землі ставки оренди менш ніж за 10 років зростає в 3-5 разів.

Аграрний експорт значно зріс

За результатами 2018 року зовнішньоторговельний обіг України продукції АПК сягнув понад \$24,3 млрд., з яких \$18,8 млрд. припадає саме на український агроекспорт. Про це розповіла заступник міністра аграрної політики та продовольства України з питань європейської інтеграції Ольга Трофімцева.

«За результатами 2018 року український аграрний експорт зріс більше ніж на \$880 млн. порівняно з 2017 роком та сягнув нового рекорду – \$18,8 млрд. За цей період відчутно збільшилися обсяги експорту продукції АПК на ринки Азії та Євросоюзу. Український аграрний експорт до країн Азії перевищив \$8 млрд, а до країн ЄС ми експортували в 2018 році аграрних та харчових продуктів на понад \$ 6,3 млрд», - підкреслила заступник Міністра Ольга Трофімцева.

За її словами, в минулому році левову частку українського аграрного експорту традиційно формували зернові культури, з часткою 38,4%, олії – 23,3% та насіння олійних культур – 10,2%. «Також хочу виокремити товари, за рахунок яких відбулось зростання експорту. Йдеться про кукурудзу, пшеницю, насіння ріпаку, макуху, м'ясо та субпродукти птиці, різні олії, тютюн та вироби з нього, яйця, кондитерські вироби тощо», - підкреслила Ольга Трофімцева.

Петро ЛУК'ЯНЕНКО

Психологія бідності

Питання, чому одні люди живуть в багатстві, а інші — в бідності, хвилювало людство з найдавніших часів. У боротьбі за соціальну справедливість люди підіймали повстання, здійснювали революції, ділили майно багатих поміж бідними, встановлювали нові правила співжиття. Але потім завжди чомусь все поверталось на круги своя. З'являлась багата частина суспільства, менш заможна, бідняки і злидарі. Чому так? Соціологи і психологи, проаналізувавши спосіб мислення різних верств населення, зробили цікаві висновки. Виявляється, що бідні і багаті, насамперед, думають інакше, мають різне життєве кредо.

У кожного народу спосіб мислення теж має свої специфічні відмінності. Зокрема, німці дуже пунктуальні, вважають час найбільшим багатством. Марнувати надаремне навіть хвилини для них є неприпустимим. Японці вмюють стоїчно переносити стихійні лиха, їм не притаманна паніка в найнесподіваніших ситуаціях. Євреї виховуються в атмосфері величезної самоповаги до свого народу та надбань предків. Багатство землі України сприяє закоханості українців у природу, сприяє ліризму, спогляданню і спокою. Художник Сікейрос писав:

- Національне минуле служить нам ніби для перевірки того, хто ми є, і для того, щоб знати, чим ми станемо в майбутньому... Треба дивитися на себе в дзеркало історії нації для того, щоб вивчати себе в цьому дзеркалі, щоб іти далі відповідно до реальності нашого часу, увесь час дивлячись уперед.

За нормальних умов історичного розвитку, коли народ не піддається ніяким національним утискам, його психіка врівноважена, дії спокійні, впевнені, національна гордість проявляється як щось природне для всієї нації. У цьому сенсі нам, на жаль, не пощастило, тому самоповагу українцям потрібно буде відновлювати протягом певного часу. Дух «малороса» досі далеко не у всіх вивітрився.

На думку знавців науки про людську душу, бідні люди самі винні у своїх проблемах. Всьому є власна причина. Не завжди це невезіння, прокляття чи стихійне лихо, як схильні думати багато хто. Корінь бідності закопаний не так і глибоко. Є кілька важливих причин бідності:

Страх перед будь-якими змінами в житті, пасивність

Іноді люди роками виконують набридлу низькооплачувану роботу, а кинути її та змінити щось в житті бояться. «Аби гірше

Бідність - це ніби коло, з якого всі прагнуть вирватися. Але одним це вдається, а інші ніби приречені на убоге виживання. Як окремі люди, так і цілі країни живуть по-різному: більшість процвітає, інші в економічному занепаді. Іноді дивишся на молоду людину - батьки геть усе їй дали: освіту, гарну квартиру, машину, а вона чомусь миттєво збідніла і веде майже жебрацький спосіб життя. Інша людина вийшла з багатодітної

Щоб не бути бідними...

не було», — типова фраза для людини, зараженої «синдромом бідності». Ризикнути і сказати роботодавцю, що, ось, мовляв, ціни піднялися, комуналку нічим сплачувати за такої зарплати, умови праці треба поліпшувати, ризикують одиниці. Тим паче, робити це організовано, системно, як європейці, ми ще тільки вчимося. Недовіра один одному і страх залишитися навіть без цієї погано оплачуваної роботи гніять і сковують.

Шукати дешевші товари й економити на найнеобхіднішому — така внутрішня установка формує у людини в підсвідомості програму: «Мені потрібна обмежена сума грошей і не більше». На практиці це означає - чим більше піднімаються ціни, тим більше людина економить. Буває, що навіть використані сірники люди не викидають, а намагаються скористатися ними повторно, поки зовсім не догорять. А ще перуть і сушать вживані целофанові пакетики. Щойно в країні невинувато різко підняли тарифи на газ, та люди позабивалися у маленькі кімнати і мерзнуть, економлячи кубометри. Так можна принижувати людину безкінечно, якщо вона не чинить опору і не намагається змінити в своєму мозку дану програму, яка прирікає на вічну бідність.

Занижена самооцінка

є не тільки ознакою хронічної бідності, але її основною причиною. Бідуючи, люди дуже люблять дешеві товари і нерідко купують абсолютно непотрібні їм речі тільки тому, що вони продаються зі знижкою. Як правило, бідні не вірять у себе і власні можливості, а також оточуючим. Хронічний песимізм переслідує їх. Поки людина вважає,

що недостойна красивого одягу, смачної їжі, гарного житла, автомобіля, поважного ставлення до себе, психологія бідності з її життя не зникне. Тобто, причини бідності людини криються в глибинах її підсвідомості. Звідси сам собою напрашується висновок: проблеми з вічним дефіцитом бюджету вирішуються шляхом кардинальної психологічної перебудови людини.

Задристь по відношенню до тих, у кого є гроші

Як правило, бідні люди не люблять багатих. Почасти в нашій країні вони мають рацію, адже багато найзаможніших людей нажили своє багатство шляхом розкрадання та привласнення державного майна. Але ж іноді ненавидять заможнішого сусіда, який надбав свої статки чесно, впертою працею, неймовірною самовіддачею улюбленій справі. У чому полягає корінь такої ненависті? В одній з цікавих телепередач показали відомий приклад українця, якого волею долі занесло до Архангельської області Московії в глухе село. Будучи трудолюбивим, він заоходив вирощувати помідори та огірки. Місцеві тільки сміялися з його затії:

- Та ти що? Нічого в тебе не виросте! Тут же холод, земля не та!

- От у вас точно не виросте! Бо ви і спробувати

незможної сім'ї, не мала ніяких статків, а зуміла піднятися і жити гідно. Така ж ситуація і з країнами. Японія, що постійно потерпає від землетрусів, має мінімум природних ресурсів, але економіка її одна з передових у світі. І є наша держава, Україна, яку природа наділила величезним природним потенціалом з унікальними чорноземами, а більшість населення досі потерпає від бідності, навіть злиднів. Чому такий парадокс?

не хочете! — парировав наш земляк.

Побудував він теплицю, налагодив освітлення, опалення в ній та й виростив добрі огірки з помідорами. Пригостив вирощеним місцевих селян. Та чомусь, замість подяки, у відповідь отримав різко негативне, задрісне ставлення до себе. А причина в тому, що він зміг, а вони — ні, у ментальній різниці свідомості!

Презирливе ставлення до грошей

Психологи помітили, що бідні люди презирливо ставляться до грошей, чомусь вважаючи їх злом. Переносячи своє негативне ставлення до багатих людей на грошові купюри і монети, вони прагнуть ніби взагалі зневажити багатство, якого б походження воно не було. Навіть чесно зароблені пристойні гроші не викликають у них поваги до того, хто їх заробив. Таке ставлення не мотивує бідну людину самовдосконалюватися, шукати нові шляхи заробітку. На ґрунті зневаги до грошей психологія бідності вкорінюється в людині особливо міцно.

Любов до скарг на несправедливість навколишнього світу — теж ознака психології обмеженого бюджету. Науковцями помічено, що заможна людина завжди будує плани на майбутнє. Якщо й оглядається

в минуле, то тільки з однією метою — проаналізувати, чому була економічна удача чи невдача, зробити висновки і рухатися вперед. При невдачі заможні не звинувачують когось, лише себе. Якщо їх обікрали чи обдурили, вважають, що самі це дозволили, не передбачивши такого розвитку подій. Тотальна бідність українського люду ніби змушує до «гречкоїдства» на виборах. Але ж колишньо потрібно таки зупинитися і подумати: нащо вірити тому, хто «гречку» дає, адже він обов'язково потім обдурить! Інакше який сенс займатися йому «гречкосійством»? Нарікати потім, що обдурили — без-глу-здо! Треба зрозуміти, що без участі «постраждалого електорату», тобто ще, на жаль, великої частини народу України, опці сучасні гучні корупційні події не могли б відбутися.

Для того, щоб стати заможними і щасливими, нам, українцям, потрібно нарешті позбутися перелічених вище вад. Особливо це стосується молодих людей, у яких ще все життя попереду. Тільки розум, сила волі та любов до праці здатні привести окрилену бажанням людину до вершини, на яку психологія бідності її не пускала. А знайти ці сили всередині себе може кожен. Дійсно кожен, без будь-яких обмежень, тому що всі люди створені для щастя.

РІВЕНЬ БІДНОСТІ В УКРАЇНІ за останні п'ять років зріс на 10%. Про це розповіла директор Світового банку з питань України, Білорусі та Молдови Сату Кахконен. За її словами, на сьогодні за межею бідності в Україні перебувають 25% населення.

«Економічна криза, що почалася в Україні в 2014 році, призвела до того, що рівень бідності зараз вище, ніж п'ять років тому. Якщо в 2014 році за межею бідності жило 15% населення України, то сьогодні - 25%», - зазначила вона.

Кахконен повідомила, що Всесвітній банк з 2014 року вклав в Україну більше, ніж в будь-яку іншу країну, зазначивши, що економічний потенціал України вищий, ніж таких країн, як Польща, Румунія, Грузія, Індонезія.

«Вкладено 5,5 млрд. доларів, причому половина коштів - 2,5 млрд. доларів - в різні інвестиційні проекти, плюс 2 млрд. - на підтримку регіональних бюджетів для проведення реформ, ще 500 млн. доларів - на поставку газу. На жаль, не всі ці гроші використані в повному обсязі, і ми чекаємо рішень від уряду України», - пояснила Кахконен, передає Укрінформ.

! Бідність зменшує гордість: порожньому мішку важко триматися стійма Олександр Дюма (син)

Григорій ДАВИДЕНКО

ТРИВАЛЕ життя в гуртожитку, за винятком хіба що студентського, солодким не назвеш. Коли ж власник спільного житла припиняє господарську діяльність, то виробничі негаразди тягнуть за собою геть несподівані зміни для його мешканців. Надзвичайна ситуація склалася в гуртожитку колишнього ВАТ «Паперова фабрика» на Лівобережжі Дніпра, про що «Фермер Придніпров'я» повідомили наші читачі, пенсіонери Галина та Павло Писанці з Китайгорода Царичанського району:

- Наша донька Наталія Писанець відпрацювала на паперовій фабриці, має кімнату в гуртожитку. Двоє її синів, наших онуків, зараз служать у Збройних Силах України - Руслан на передовій на Донбасі, Влад у Житомирській області. Та в Дніпрі лихо - фабрика стоїть, опалення в гуртожитку відключили, хочуть і електропостачання припинити. Допоможіть, коли може, бо і житло в доньки та всіх мешканців можуть відібрати!

Тривожне звернення вкотре нагадало про напруту російсько-української війни, тривогу батьків за долі дітей та онуків. Після перевірки інформації одразу телефонуємо до Центру допомоги воїнам АТО та їхнім сім'ям у Дніпропетровській області. Там запевнили, що негайно зроблять усе від них залежне, щоб припинити свавілля щодо мамі воїнів, яку позбавили стаціонарного опалення. Так, сини на фронті мають бути певними, що в батьківській хаті, якою б маленькою вона не була, тепло і є світло, і ніхто не позирає на нього хижим оком. Та за кілька днів Наталія Писанець з гіркотою повідомила, що Центр не займається їхнім гуртожитком через те, що Руслан Писанець воює ще не повний рік, тож довідку про статус учасника АТО отримає лише за два місяці... «Буде довідка - одразу приходьте!», запросили маму двох солдатів у Центр. Прикро, що навіть в прифронтовій організації, покликаній допомагати родинам воїнів у найнесподіваніших ситуаціях, бере гору бюрократизм чисто радянського штибу. Домінує папірець, а не люди...

Спадщина «біло-голубих» священна?

Певний час директором і власником паперової фабрики у Дніпрі був борець за «узкий мір» колишній народний депутат О. Царьов, який хутко кинувся в його закордонні обійми з рідного Дніпра. У статті «Політичний аферист. Справа сепаратиста Олега Царьова» («Скелет-інфо») висловлена обгрунтована доказами підозра, що в 2014-му родина Царьових умисно затіяла банкрутство паперової фабрики через фіктивний багатомільйонний кредит. Врешті-решт до того успішне підприємство «лягло». Про наслідки цього розповідає координатор зусиль мешканців гуртожитку з приватизації житла Катерина Сливинська:

- Наш двоповерховий гуртожиток на Каспійській, 16 був раніше як лялечка - скрізь

гарно, затишно. У ньому живе біля 40 сімей, переважно діти селян з усіх країв Дніпропетровщини. Адміністрація та профком паперової фабрики ще з радянських часів ухвалювали спільні рішення про надання кімнат у гуртожитку. Коли ж підприємство біля двох років тому перейшло в стан ліквідації, ми опинилися мов у повітрі. Опалення будинку - з газової котельні, електроенергія іде з фабрики, там лічильник. За комунальні послуги, електрику і газ сплачуємо разом із жителями інших 17-ти будинків колишньої фабрики дочірньому підприємству «Каспій», а воно пере-

агентства «Леон». Попередній директор І. Волкова погрожує, що працівники «Леону» можуть розправитися з нами і виселити. Але ж кожен з нас віддав десятки років роботи на державному підприємстві, ще й у акціонерному товаристві, потім у ВАТ «Паперова фабрика»! Маємо й інші заслуги перед державою - окрім Наталії Писанець, сини якої служать в армії, а брат Микола Павлович є учасником бойових дій, вже повернувся з фронту учасник АТО Олександр Горуца, є дві сім'ї вимушених переселенців. Але всі мерзнемо без газу, погрожує за борги відключити

«Каспій» і ТОВ «Каспій плюс», його одноосібна власність, в Єдиному державному реєстрі підприємств і організацій зареєстровані за тією самісінькою адресою, що і гуртожиток - Каспійська, 16! Навіщо торік було С. Мануйленку реєструвати ще й ТОВ «Каспій плюс» зі статутним капіталом всього дві тисячі гривень, поки що невідомо. Але ознаки «фірми-прокладки» доволі зримі. До того ж, основним видом діяльності нового підприємства, як і ДП «Каспій», є «надання в оренду й експлуатація власного чи орендованого нерухомого майна».

Редакції «Фермера Придніпров'я» не вдалося поспілкува-

суд Дніпра почав розгляд колективного звернення мешканців гуртожитку з вимогою передачі його в комунальну міську власність з подальшою приватизацією.

«Безправні кріпаки», як називають себе мешканці гуртожитку, зі всіх сил прагнуть припинення житлового рабства та відновлення своїх, гарантованих статтею 47 Конституції України, прав на житло. До того ж, правом на безоплатну приватизацію житла ніхто з них не скористався і досі. Ось що повідомляє начальник відділу розподілу та приватизації житлового фонду та гуртожитків Департаменту житлового господарства Дніпровської міської ради Наталія Валика:

- Для приватизації кімнати необхідно бути зареєстрованим і фактично мешкати в гуртожитку не менше п'яти років. У власності людини, яка претендує на приватизацію кімнати, не повинно бути іншого житла.

Ще можна додати, що і законодавча база приватизації житла в гуртожитках у новому році суттєво зміцніла - 15 січня Верховна Рада ухвалила закон «Про внесення змін до пункту 3 розділу VIII «Прикінцеві положення» Закону України «Про забезпечення реалізації житлових прав мешканців гуртожитків». Ці зміни забороняють незаконне відчуження гуртожитків, які будувалися до 1 грудня 1991 року, та виселення їхніх мешканців. Закон діє з дня опублікування і до завершення виконання «Загальнодержавної цільової програми передачі гуртожитків у власність територіальних громад на 2017-2021 роки». Гуртожиток на Каспійській, 16 будувався задовго до 1 грудня 1991-го, тож підпадає під щойно внесені парламентарями зміни. Відтак колишня житлова спадщина зі статків «біло-голубих» борців за мир, які насправді притягли на нашу землю війну, мусить бути негайно передана колишнім працівникам, свавілля проміжних фірм, завищених тарифів давно слід припинити.

На доданих знімках видно, що службова недбалість ДП «Каспій» вже довела державну власність - гуртожиток на Каспійській, 16 - до катастрофічного стану зовні, не краща ситуація і всередині. Редакція «Фермера Придніпров'я» направила міському голові Дніпра Б. Філатову відповідне звернення з вимогою відновлення опалення гуртожитку паперової фабрики, припинення енергетичного терору, нарахування субсидій з початку опалювального сезону та якнайшвидшої приватизації житла його мешканцями. Будемо сподіватися, що мер Дніпра з відповідними житловими службами відчують і побачать усю глибину дійсно безправного кріпацтва, в якому мимоволі опинилися працівники фабрики з багаторічним трудовим стажем та їхні родини з малими дітьми, переселенці та учасники АТО. І не лише відчують, а і зроблять все від них залежне, щоб негайно припинити огидний для правової держави корупційний експеримент над жителями Дніпра.

На знімку: гуртожиток паперової фабрики на Каспійській, 16 зовні.

У Дніпрі людей «вижимають» із гуртожитку!

раховує газівникам, енергетикам тощо. Але з квітня несподівано двічі змінився власник «Каспію», через що почалися перебої з оплатою послуг. У листопаді газівники припинили подачу газу, кажуть, немає відповідного договору з постачання. Тепер всі стіни і стеля гуртожитку сиріють, пліснявють, сім'ї з малими дітьми замерзають...

Оплату з нас стягують величезну, а субсидій взагалі не дають. Бо наші ордери на житло ДП «Каспій» приховує, договори найму та довідки про те, що ми на законних підставах проживаємо в гуртожитку, теж не дає. Третій за останній рік його директор С. Мануйленко, який є і власником ТОВ «Каспій плюс», має стосунки до охоронного

й електроенергію до 19 січня, ледь умовили зачекати до кінця місяця. Куди не зверталися з проханням про приватизацію житла, встановлення окремих лічильників для кожної родини, скрізь лише «футболять». Кілька помічників міського голови Бориса Філатова нічого не вирішили, а до нього не пускають... Допоможіть, якщо в нас не стане й електроенергії, доведеться просто кинути житло, щоб не замерзнути!

Як з'ясувалося, мешканці гуртожитку на Каспійській, 16 не знають, до якої форми власності належить тепер їхнє житло - державної чи приватної? Сергій Мануйленко, за їхніми словами, має кімнату в гуртожитку, але його там майже не бачать. До речі, ДП

тися з власником обох підприємств Сергієм Мануйленком з приводу жалюгідного існування мешканців гуртожитку в холоді, з багатьма іншими загрозами. Проживає він, як значено у звітності ЄДРПОУ, у Києві, а вказаний мобільний телефон зв'язку з підприємствами не відповідає. Мешканці гуртожитку в кількох колективних заявах до поліції та прокуратури Амур-Нижньодніпровського району та обласної прокуратури давно скаржаться на несплату ДП «Каспієм» комунальних послуг їхнім надавачам. Після кількох звернень поліція таки внесла відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань за п. 1 ст. 367 «Службова недбалість». А Амур-Нижньодніпровський районний

З дня на день очікується підписання Президентом України прийнятого Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення досудового розслідування окремих категорій кримінальних правопорушень.

ЩО ЗМІНИТЬСЯ?

З моменту вступу закону в силу керування транспортними засобами в стані алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції, буде не адміністративною а кримінальною відповідальністю.

За цей кримінальний проступок передбачена кримінальна відповідальність у вигляді штрафу у розмірі від 17 000 до 34 000 гривень з позбавленням права керувати транспортними засобами на строк до трьох років.

● Під кримінальний проступок входять наступні дії:

● Керування транспортними засобами в стані алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції.

● Передача керування транспортним засобом особі, яка пе-

Новий рік – нові штрафи за керування напідпитку

Вид порушення	Адміністративна відповідальність станом на сьогодні	Кримінальна відповідальність у нпоточному році
Керування транспортними засобами в стані сп'яніння	10 200 з позбавленням права керування на 1 рік	17 000 - 34 000 з позбавленням права керування до 3 років
Передача керування п'яному	10 200 з позбавленням права керування на 1 рік	17 000 - 34 000 з позбавленням права керування до 3 років
Відмова водія від огляду	10 200 з позбавленням права керування на 1 рік	17 000 - 34 000 з позбавленням права керування до 3 років
Вживання водієм після ДТП	20 400 або арешт до 15 діб з позбавленням права керування на 3 роки	17 000 - 34 000 з позбавленням права керування до 3 років
Вживання водієм після зупинки поліцією проведення такого огляду	20 400 або арешт до 15 діб з позбавленням права керування на 3 роки	17 000 - 34 000 з позбавленням права керування до 3 років
Повторно	20 400 з позбавленням права керування на 3 роки	34 000 - 51 000 з позбавленням права керування від 2 до 3 років
Втретє	40 800 з позбавленням права керування на 10 років з/без вилученням ТЗ	34 000 - 51 000 з позбавленням права керування від 2 до 3 років

Таблиця призначена для візуалізації змін у законодавстві, у зв'язку з чим застосовані деякі скорочення та заміна слів. Це впливає на юридичну точність, особливо це стосується застосування покарання за повторні порушення

ребує в стані такого сп'яніння чи під впливом таких лікарських препаратів,

● Відмова особи, яка керує транспортним засобом, від проведеного порядку огляду на стан алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо вживання лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції,

● Вживання водієм транспортного засобу після дорожньо-транспортної пригоди за його участю алкоголю, наркотиків, а також лікарських препаратів, виготовлених на їх основі (крім тих, що входять до офіційно затвердженого складу аптечки або призначені медичним працівником),

● Вживання водієм транспортного засобу після того, як транспортний засіб був зупинений на вимогу поліцейського, до проведення уповноваженою особою медичного огляду з метою встановлення стану алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо вживання лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції, чи до прийняття рішення про звільнення від проведення такого огляду -

За повторний кримінальний проступок штраф від 34 000 до 51 000 грн. з позбавленням права керування транспортними засобами на строк від двох до трьох років.

Розірвання договору споживчого кредиту

Можливість продажу товару в кредит з відстроченням або розстроченням платежу, користується в наш час великим попитом. Товар, який вам сподобався, але на який вам не вистачає коштів, можна придбати відразу, не відкладаючи бажану покупку на тривалий термін. Наразі, більшість магазинів з продажу побутових товарів спростили процедуру купівлі-продажу товару в кредит. Тому, можливість взяти у банка гроші на купівлю товару в кредит, в тій чи іншій мірі, полегшує наше з вами життя.

Слід наголосити, що перед тим, як укласти договір споживчого кредитування, необхідно уважно вивчити його умови, порядок розрахунків з кредитодавцем, а також звернути увагу на всі важливі нюанси, прописані в договорі. Якщо ви вже після підписання кредитного договору та отримання коштів вирішили, що договір укладений на вкрай не вигідних для вас умовах і переплата за кредитні послуги банку є для вас досить значною, то у такому випадку, ви маєте право «відкликати свою згоду на укладення даного договору».

Серед іншого, бажання повернути кредит може бути зумовлено поверненням в магазин товару, придбаного в кредит. Але у такому разі ви повинні пам'ятати, що кошти на купівлю товару видавав банк, тому, вам потрібно звернутися не тільки у магазин, а і в банк, який дав вам кошти. Тобто, за своєю суттю, повернення або обмін товару неналежної якості, який було придбано в кредит, та розірвання кредитного договору – це незалежні одна від одної дії. Так, в першому випадку – стороною договору купівлі-продажу товару є магазин (продавець), а в другому випадку – стороною кредитного договору виступає банк (кредитодавець).

ОТЖЕ, законом передбачено, що споживач має право протягом 14 календарних днів з дня укладення договору про споживчий кредит відмовитися від такого договору без пояснення причин, у тому числі в разі отримання ним кредитних коштів. Причини повернення можуть бути різні та не залежать від того, чи продовжуєте ви користуватися придбаним у кредит товаром, чи ні (товар може бути перепродано або повернуто в магазин).

Право на відмову від договору про споживчий кредит не застосовується лише щодо кредитних договорів, виконання зобов'язань за якими забезпечено шляхом укладення нотаріально посвідчених договорів, та щодо споживчих кредитів, наданих на придбання робіт (послуг), виконання яких відбулося до закінчення строку відмови від договору про споживчий кредит (протягом 14 календарних днів з дня укладення договору).

Отже, що необхідно зро-

бити для розірвання договору споживчого кредиту?

Про намір відмовитися від договору про споживчий кредит, споживач повідомляє кредитодавця у письмовій формі, шляхом подання відповідної заяви до закінчення встановленого законом строку в 14 календарних днів, з моменту укладення договору.

Якщо споживач подає повідомлення не особисто, воно має бути засвідчене нотаріально або подане і підписане представником за наявності довіреності на вчинення таких дій.

Протягом 7 календарних днів з дати подання письмового повідомлення про відмову від договору про споживчий кредит, споживач зобов'язаний повернути кредитодавцю грошові кошти, одержані ним згідно з цим договором, та сплатити відсотки за період з дня одержання коштів до дня їх повернення за ставкою, встановленою договором про споживчий кредит, а також сплатити вартість усіх послуг, пов'язаних з обслуговуванням та погашенням кредиту.

Споживач, який порушив своє зобов'язання щодо повернення кредиту та процентів за ним, має відшкодувати кредитодавцю завдані цим збитки відповідно до закону.

Крім того, якщо споживач вже здійснив декілька платежів за договором споживчого кредитування, то кредитодавець зобов'язаний повернути споживачу грошові кошти (комісію, інші платежі, сплачені ним згідно з договором споживчого кредитування), проте відсотки, які нараховані за кредитним договором, споживачу не повертаються.

Підсумовуючи викладене, можна дійти висновку, що якщо споживач зрозумів, що помилився або поклавився з оформленням споживчого кредиту, відмовитися від договору споживчого кредитування та повернути сплачені ним грошові кошти можливо, але слід не зволікати, оскільки така можливість передбачена лише протягом 14 календарних днів з моменту укладення договору.

Податкова інформує До уваги сільськогосподарських товаровиробників!

Головне управління ДФС у Дніпропетровській області повідомляє, що не є об'єктом оподаткування податком на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки будівлі, споруди сільськогосподарських товаровиробників (юридичних та фізичних осіб), віднесені до класу «Будівлі сільськогосподарського призначення, лісівництва та рибного господарства» (код 1271) Державного класифікатора будівель та споруд ДК 018-2000, та не здаються їх власниками в оренду, лізинг, позичку. Норми п. п. «ж» п. п. 266.2.2 п. 266.2 Податкового кодексу України оновлено відповідно до змін, внесених Законом України від 23 листопада 2018 року № 2628-VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України щодо покращення адміністрування та перегляду ставок окремих податків і зборів».

Зміни 2019 року при сплаті земельного податку

Головне управління ДФС у Дніпропетровській області інформує, що ставка податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено, встановлюється у розмірі не більше 3 відсотків від їх нормативної грошової оцінки, для земель загального користування – не більше одного відсотка від їх нормативної грошової оцінки, а для сільськогосподарських угідь – не менше 0,3 відсотка та не більше одного відсотка від їх нормативної грошової оцінки, а з 01.01.2019 для лісових земель.

Шановні читачі! Редакція не надає юридичні консультації по телефону. Надсилайте свої запитання поштою або на електронну адресу газети.

Пиво для кімнатних рослин: користь чи шкода? Добрій господині

Прагнення справжніх квітників поліпшити життя своїм рослинам не зупинить ніщо. Кожен з нас хоче, щоб його улюблені квіти росли, цвіли і не хворіли. Ось і наважуються любителі квітів на різні експерименти, начитавшись порад в інтернеті або почувши щось краєм вуха від знайомих. Однією з таких поширених сучасних диво-порад є полив квітів пивом. Але чи можна поливати кімнатні квіти пивом насправді? Розглянемо це питання детально.

З чого весь сир-бор

Почати треба з того, чому взагалі людям спало на думку поливати пивом кімнатні квіти. Справа в тому, що дріжджі ще з минулого століття використовуються в сільському господарстві

як підгодівля для рослин. На початку ними підгодовували в основному огірки і помідори, пізніше методика була адаптована під квітництво.

Кімнатним квітам добрива необхідні навіть більше, ніж іншим зеленим насадженням. Адже вони ростуть в тісних горщиках, де обмежена кількість ґрунту, а, отже, і територія збору поживних речовин. Крім того, домашні підопічні можуть виявитися в не найсприятливіших для зростання і розвитку умовах. Їх часто ставлять на підвіконня, де занадто сухо і жарко або, навпаки, продувають протяги і нестача сонячного світла. Компенсувати все це доводиться своєчасним використанням різного роду підгодівлі. В результаті своєї доступності і дешевизни, дріжджі в якості підгодівлі припали вельми до речі.

Секрет ефективності дріжджової підгодівлі полягає в тому, що дріжджі являють собою грибок, який, потрапляючи в ґрунт, починає змінювати його склад. Мікроорганізми, що живуть в посадковому ґрунті, під впливом дріжджових грибків пробуджуються, і потрапивши в сприятливе середовище, починають активно переробляти органіку. В ході такого розпаду виділяється велика кількість азоту і калію, які, в свою чергу, дуже потрібні кімнатним квітам.

Дріжджі стимулюють ріст кореневої системи і пагонів рослин, покращують цвітіння. Деякі квітники відзначають, що після застосування дріжджової підгодівлі квіти просто оживають. Крім того, дріжджі вважаються не тільки хорошим стимулятором росту, вони ще позитивно впливають на імунітет рослин. На даний момент дріжджі використовуються при виробництві багатьох сучасних добрив.

Яке ж відношення має дріжджова підгодівля до ідеї поливати кімнатні квіти пивом? Саме пряме. У пиві містяться пивні дріжджі. По всій видимості хтось, дізнавшись про користь дріжджової підгодівлі для рослин, згадав про це і вирішив випробувати як підгодівлю розведене пиво.

Чи варто поливати кімнатні квіти пивом

Для відповіді на це питання потрібно оцінити всі за і проти.

До плюсів пивної підгодівлі можна віднести наступне:

▲ корисність пивних дріжджів для рослин;

▲ наявність в пиві хмелю і солоду, які теж можуть дати квітці додаткові поживні речовини.

Однак в цій бочці меду є далеко не ложка, а скоріше велика частина дьогтю. Сучасна технологія виготовлення пива передбачає далеко не той перелік компонентів (вода, дріжджі, хміль і солод), які були задіяні ще в минулому столітті. Зараз в пиво додаються різні концентрати і консерванти, які дозволяють напою зберігатися до півроку, що при класичному складі пива було б абсолютно неможливо.

Якщо поливати квіти пивом при такому його складі, можна вбити квітку геть. Чи варте воно того? Сучасний квітковий ринок пропонує багато випробуваних, сертифікованих добрив для кімнатних квітів. Їх використання буде безпечніше. Можливо, за часів виготовлення пива без хімії полив пивом рослин був ефективний і безпечний, але чи так це зараз, скаже лише виробник

напою, якщо піде на розкриття комерційної таємниці виготовлення напою.

Полив квітів пивом: підгодівля

Якщо попередні доводи вас не насторожують, ви твердо впевнені в якості споживаного пива або варите пінний напій самостійно, можете спробувати пивну підгодівлю при поливі квітів. Для цього змішайте пиво з водою в пропорції 1X10 і періодично поливайте рослини. Але не робіть це занадто часто. При надлишку такої підгодівлі на ґрунті почне утворюватися цвіль, з'явиться неприємний запах і навіть може вирости мох.

Висновок

Якщо хочеться підгодувати квіти дріжджами, необов'язково використовувати для цього пиво - можна купити готове добриво на основі дріжджів в квітковому або садовому магазині. На користь такого рішення говорить ще те, що для різних рослин пропорції дріжджів можуть бути різні. При виготовленні добрив це враховується. Що корисне для кактуса, для фіалки може бути згубним.

Плюси і мінуси торф'яних горщиків під розсаду, як правильно вибрати і як застосовувати.

Для того, щоб насолодитися овочами влітку, взимку, треба починати готуватися до сезону і насамперед слід виростити хорошу розсаду. Затиці городники думають про майбутній урожай цілий рік і купують торф'яні горщики для розсади набагато раніше і роблять це навіть восени. Чим же зручні магазинні горщики з торфу, що на них переходять навіть найпалкіші городники-консерватори? Скільки праці треба вкласти в город на підвіконні, щоб отримати гідну розсаду овочів та квітів, от і не хочеться купувати непотрібну або неякісну річ. Сьогодні на порядку денному - як правильно вибрати горщики для розсади з торфу і як користуватися цією новинкою.

Яка вона - торф'яна тара?

Торф'яні горщики під розсаду різних розмірів підходять не тільки для посіву насіння під майбутні сіянці, але й позбавлять досвідченого городника від необхідності пересаджувати розсаду, зроблять її транспортування на дачну ділянку більш зручним і практично безпечним.

Виробники забезпечують споживчий ринок багатьма цікавими пристроями та обладнанням для

дачників і садівників. Не так давно з'явилися торф'яні горщики для вирощування розсади і відразу ж припали до душі багатьом, давайте знайомитися з ними.

Вони користуються великим успіхом завдяки багатьом показникам. Одним з них є невелика вага кожної ємності, можливість вирощувати в окремій тарі по одному паростку. Також комфорт дачникам надає різноманітний розмір подібних виробів.

Увага! У землі торф'яний горщик практично повністю розкладається за 25-35 днів і при цьому він ніби додатково удобрює ґрунт. В першу чергу розщедритися на такі торф'яні горщики варто при вирощуванні баклажанів, огірків, гарбуза або кабачків, позаяк розсада даних овочевих культур не дуже добре переносить пересадку.

Як користуватися торф'яними горщиками для вирощування розсади?

Торф'яні горщики під розсаду вважаються екологічно чистою тарою - на 70% складаються з торфу і на 30% з деревини. Коштують вони дорожче, ніж пластикові, а використовувати їх можна тільки одноразово.

Як сіяти насіння у торф'яну тару

▲ Перш ніж закладати в ґрунт ємності, їх необхідно замочити в розчині з мінеральними і орга-

нічними добривами. Далі вони повинні висохнути. Також рекомендується проробити в них кілька невеликих отворів, особливо на дні тари або в нижній частині.

▲ Накладати ґрунт в стаканчики не дуже щільно: ґрунт повинен залишитися повітряним для нормального розвитку кореневої системи.

▲ Після заповнення ґрунтом ємності в неї висаджується насіння. Кожне насіння кладеться в окремий стакан. Висадка здійснюється у відповідності з термінами посіву певної культури. Також враховується глибина занурення насіння.

▲ Після посадки насіння для розсади в торф'яні горщики, їх бажано накрити плівкою.

▲ У процесі росту розсади ємності необхідно розсовувати одну від одної. Такі заходи живаються з метою неприпустимості переплетення кореневих систем рослин, які знаходяться в безпосередній близькості.

▲ Оскільки саджанці у відкритий ґрунт висаджуються разом з горщиком, треба прискорити процес розпаду тари. Для цього за 1-2 дні до висаджування розсади у торф'яних горщиках необхідно рясно полити.

▲ При посадці торф'яні стаканчики опускаються в підготовлений ґрунт на 2-3 см нижче, ніж рівень ґрунту.

Торф'яні горщики для розсади - як вибрати і як використовувати?

Плюси і мінуси торф'яних горщиків

▲ Матеріал, з якого виготовлені ці вироби, екологічно чистий, що благотворно діє на молоді кореневу систему.

▲ Висадка розсади у відкритий ґрунт проводиться безпосередньо в цій тарі. Це дозволяє уникнути нанесення травми корінню.

▲ Після розпаду торф'яні горщики перетворюються в добриво.

▲ У складі подібної тари відсутнє насіння бур'янів і мікроорганізмів.

▲ Завдяки своїй здатності накопичувати вологу, під час транспортування ґрунт, у якому росте розсада, не пересихає.

Важливо! Купуючи дану новинку для вас, варто звернути увагу на упаковку і виробника. Це дозволить придбати якісний товар з торфу, а не картонний стаканчик.

▲ Багато несумлінних виробників використовують замість торфу пресований картон. Оскільки щільність такого картону набагато більша щільності торфу, молода коренева система не може прорости через горщик. Саме тому рекомендується робити надриви в нижній частині горщика.

▲ Горщики з торфу швидко висихають, і процес контролю вологи ґрунту з розсадою стає проблематичним. У такому разі коренева система може загинути через посуху. У той же час зайва волога призведе до утворення цвілі. Вона може розвинути і на стінках торф'яної тари, і на ґрунті. Якість розсади при цьому знизиться.

▲ Молода коренева система погано переносить холод. Температура знижується в результаті випаровування великого об'єму рідини, що виходить з такої ємності.

Обласна щотижнева газета «ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я»

Свідоцтво про реєстрацію ДП 2161-899Р від 23.02.2017 р.

ЗАСНОВНИК ТА ВИДАВЕЦЬ ТОВ «Редакція газети «Фермер Придніпров'я»

Голова редакційної ради Анатолій ГАЙВОРОНСЬКИЙ

Головний редактор Лариса ШАРА

49000, м. Дніпро, вул. Воскресенська, 41, оф.109
786-02-21, 098-183-00-18, 050-850-72-74

e-mail:farmer.gazeta@gmail.com

www.farmer.dp.ua

www.facebook.com/farmer.dp.ua

Друк ТОВ «Видавничий дім «Кераміст»

69057, м. Запоріжжя, вул. Седова, 16

Обсяг 2 друк. арк. Друк офсетний.

Зам. № 1983905. Тираж у січні 10815.

Редакція не завжди поділяє точку зору авторів публікацій.

Гонорар сплачується тільки за замовлені матеріали.

©Під цим знаком матеріал опубліковано на комерційній основі.

Відповідальність за зміст реклами несуть рекламодавці.

Посилання при передруку на «Фермер Придніпров'я» обов'язкове.

Газета за посиланням використовує повідомлення інформаційних порталів.

Оформлення передплати та доставку газети здійснює

Дніпропетровська філія ПАТ «Укрпошта».

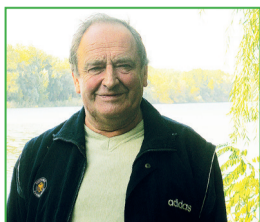
Передплатний індекс 60092

ТРОХИ несподівано відчув потребу написати цей спогад у пам'ять про свого колегу з м. Рівного Сергія Кириловича Мельничука. Ми чимало років працювали з ним паралельно власкорами по своїх регіонах двох київських газет – «Радянської України», а потім і «Голосу України». Сергій Кирилович же ще був і блискучим гумористом та сатириком, і за своє життя написав та видав кільканадцять дотепних і смішних книжок. Якщо серед вас знайдуться ті, що свого часу постійно читали знаменитий колісний журнал «Перець», то прізвище автора тодішніх гуморесок і фейлетонів Сергія Мельничука має бути вам знайоме.

Ось одна з тих історій, яку він мені розповідав. У Рівненській області першим секретарем одного з райкомів партії також працював чоловік, який мав власні харчові уподобання. Понад усе любив споживати він заливну курятину та піріжки з сиром. І любив, щоб застілля з його участю кожного разу обов'язково закінчувалося колективним виконанням пісні про дівчину і з сиром пироги. Пам'ятаєте: «Ой чули, чули, чули, ой чули, чули ви, козак її кохає і з сиром пироги»? Але набігли вороги, козак сховався в бур'яни, а «вороги взяли собі дівчину і з сиром пироги». Козак же услід в розпачі кричав, що «беріть собі дівчину, віддайте пироги!» Так от, назвемо цього партійного діяча Василем Васильовичем. Отож куди б у своєму районі не приїздив він, всюди місцеве начальство – голови колгоспів, секретарі партійних організацій – неодмінно частували його заливною курятинкою. Інакше серця Василя Васильовича не зворушити, його прихильності не доbitися!

Так от, навідався якось Василь Васильович з кореспондентом Сергієм Мельничуком чи не у найвіддаленіший у його районі колгосп. Прибули вони туди на звітно-виборні збори колгоспних комуністів. Все було добре, ніщо не віщувало халепи й біди: збори пройшли, як тоді казали, на високому рівні й по-діловому та організовано. Поговорили і про успіхи, була і критика та самокритика – все відбулося, як і треба було, щоб відбулося. Але настав час вечеряти. Гостей повезли до якогось там ставка під верби, де вже стояли, проламуючись, накриті столи. Все на них було – і кури копчені, і кури смажені, шашлики і печінка, щука фарширована. Ті ж з сиром пироги та карасі в сметані також, юшка та батареї пляшок з горілкою і коньяком. Ось тільки... курятини заливної не виявилось. Така прикрість трапилася. Промашка! Прокол! Місцеві начальники чи то забули про улюблене блюдо районного керманіча, чи з якоїсь іншої причини не подбали про наявність його улюбленої страви, але факт став очевидним фактом: колгоспні керівники вляпалися у біду, як курка в борщ. Якщо хочете знати, в дуже навіть неприємне й загрозливе становище потрапили. Адже Василь Васильович і обидилися, і розгнівалися. Не виявили до його персона належної поваги, знехтували його особистими уподобаннями, і квит. Не пошанували гідно. То хіба так зустрічають високе цебе з району?! Як це можна забути, що ви медом Василя Васильовича не частуйте, а курицю заливну подавайте?! Смаженим та смаленим повіяло не лише від щедрих столів. Назрівало

Неписані історії Миколи НЕЧИПОРЕНКА

щось геть небезпечно: обурений Василь Васильович ладен був й не сідати за стіл, а відразу, не повечерявши, їхати додому. Уже й водія свого покликав та наказав йому заводити авто. Уявляєте, який конфуз? Це ясно, як пити дати, що завтра колгоспному начальству елементарно не поздоровиться. І не тільки завтра...

Для всіх не було, коротше, секрету, що трапиться далі, включаючи «оргвисновки». Не знали лише місцеві хлопці, як викручуватися з настільки жакливої ситуації зараз, поки не пізно чи ще щось можна вдіяти. То ось тут і виручив, ні,

- Наливайте. За таке гріх не випити. Люблю талановитих людей, - і кивнув на Мельничука.

Далі обвівши усіх інших своїм пильним поглядом, докинув: «А вас прощаю».

А, може, сам схаменувся та не побажав «обижати» Сергія Кириловича. Як-не-як, а журналіст доводився двоюрідним братом завідувачому відділом пропаганди та агітації ЦК Леоніду Макаровичу Кравчуку. Могла і ляклива думка промайнути, що це ж, чого доброго, донесе Кравчуку в ЦК, який вибрик дозволив собі сякий-такий секретар периферійного райкому!

навіть врятував їх Сергій Мельничук. Як розповідав сам Сергій Кирилович, це ж бо і він мусив би їхати разом з Василем Васильовичем геть, не повечерявши та не випивши чарки. Загроза чи перспектива голодним вирушати від столів, повних наїдків та напиків – а вже і слинка котилася, - мобілізує подіяли на гумориста Сергія Мельничука. Він миттю зримував віршованого експромту і звернувся з ним до Василя Васильовича. А ви, мовляв, Василю Васильовичу,

вкнйте у рота курку,
і залийте туди вина,
от вам і буде
курка заливна!

У ту критичну мить жарт виявився настільки доречним і дотепним, що не стрималися та від сміху попадали геть усі, хто там був. І Василь Васильович також. А далі перелякана братава, котра оточувала його і аж заглядала йому в рота, в який треба було вкидати курку та заливати пошвидше вина, полегшено зітхнула. Мов камінь з душі впав: разом з усіма всмак відсміявшись, районний начальник аж гепнувся на стілець і наказав:

Це правда. Батько Сергія Кириловича і мати Леоніда Кравчука – рідні брат і сестра. Для нас, колег Мельничука, не було секретом, що «у Сергія рука в ЦК Компартії України». Коли ж Кравчука обрали Президентом, я Сергію Кириловичу зателефонував і привітав.

- З чого тут радіти? – почув завжди іронічний голос колеги. – Плакати треба! Оце скільки працював Льонька спочатку в Чернівецькому обкомі, а тепер і в ЦК скільки працює, наші з ним земляки просили його допомогти газифікувати наше село Великий Житин. Він обіцяв, але й до цих пір нічого не зробив, щоб протягли газ. Мені довелося зі своїм скромним журналістським авторитетом втручатися. Якби не я, Великий Житин досі без газу був би. Так що Льонька зробить для всієї України? Біда та й годі!

Ще треба сказати, що у відрядження Мельничук їздив охоче і залюбки. Там він знаходив теми і сюжети для своїх гуморесок та фейлетонів. Яких у нього мало не через рік набиралося на чергову книжечку-збірку. І настав момент, коли одну зі своїх книжечок Сергія Кириловича

удостоїли честі видати у Бібліотеці «Перця». Люди старшого покоління мають пам'ятати ці невеличкі книжечки-брошури, котрі журналом «Перець» видавалися 50-ти, а то й 100-тисячними тиражами. Коштували по 10 копійок і не залежувалися у тодішніх кіосках «Союздруку». Отож вийшла якась у престижній Бібліотеці і книжечка Сергія Мельничука.

Що для будь-якого письменника-гумориста тоді вважалося подією. І була у «Перці» «оригінальна» традиція: кожен автор книжечки мав енну суму з отриманого гонорару «добровільно» виділяти на те, щоб влаштувати для перчан вечірку. Щось на зразок, як тепер би мовили, презентації власної збірки. Яку, навпаки, теперішнім словом фуршет назвати ніяк не можна. Швидше вона виливалася у велике гучне застілля у «Перці». Що ж, непогана, добра, погодьтеся, була традиція! Всього колектив святкував успіх колеги!

І курка заливна

Не смів порушувати цю традицію і Мельничук. І коли вийшла у «Перці» його книжечка, прибув до Києва з Рівного з чималими валізами у руках. Ясно, що однак всього, аби напоїти і нагодувати штат цілого журналу, привезти не міг. А тому почав просити хлопців-перчан метнутися разом з ним по київських гастрономах докупити.

- Та це ж і за півдня ми не справимось, - завагалися колеги-перчани і порадили: - Іди мерщій до Маківчука і проси дозволу скористатися його службовим автомобілем.

Нагадую: Федір Маківчук, який користувався не меншою славою, ніж сам Остап Вишня, багато років працював головним редактором «Перцю». То за дотепним словом також у кишені не ліз. От Мельничук, мнучись, і зайшов у кабінет до нього: так і так, Федоре Юрійовичу, дайте, каже, машину, бо треба...

- А що, ви досі не поїхали? – «обурився» Маківчук. – Паняйте мерщій, а то будете тут огинатися, поки й магазини позакриваються!

Поїхали і у гастрономи, і на Бесарабку. І привезли небавом пакунків скільки, що на два банкети вистачило б.

- Ну все, тепер до вечора ти вільний, - сказали перчани Мельничуку. – Приходь близько 17-ї години по полудню, щоб до 18-ї нарізати і накрити столи. Бо ж у робочий час пити якось ніби не прийнято...

І Сергій Кирилович спокійно подався у свій номер до готелю. Тільки-но роздягнувся, щоби відпочити і свіженьким та бадьорим з'явитися до редакції під вечір, як у його номері задзвонив телефон.

- Кириловичу! – загукали у слухавку хлопці-перчани. – Тут таке діло: Маківчук ходить по кабінетах і шукає тебе. Де, питає, дівся Мельничук? А то, каже, наобіцяв-наобіцяв, а сам зник, як крізь землю провалився. Так що ноги в руки і мчи негайно сюди. З обіду й будемо починати!

Коли бабак віщує швидку весну...

День бабака – свято, пов'язане з настанням весни і має язичницьке коріння. Його традиційно відзначають в Канаді і в Америці кожен рік в один і той же день – 2 лютого, коли зима починає йти на спад. У 2019 році свято припадає на суботу. В цей день бабак прокидається від зимової сплячки і за його поведінкою можна дізнатися, коли чекати весну.

Як бабак проорокує весну

Поведінку бабака пов'язують з погодними умовами. Якщо погода стоїть сонячна, то за народною прикметою звірятко,

виходячи з норки, лякається своєї тіні і пірнає назад у притулок. Це означає, що весна прийде ще тільки через 6 тижнів, і розраховувати на тепло не варто. Ну а якщо на вулиці похмуро і вітряно, то це, навпаки, добрий знак – гризун виходить з норки і поспішає по своїх справах – готуватися до весни, яка прийде рано.

Звідки з'явилася традиція

Вважається, що в США його привезли німецькі переселенці. Перші згадки про традиції зустрічаються ще в давньоримських джерелах: римляни віддавали

роль провісника погоди їжакам. У Німеччині це був борсук, а в деяких регіонах Європи – ведмідь. Болгарська прикмета свідчить, що якщо ведмедиця в цей день побачить свою тінь, вона продовжує свій сон, адже зима триватиме ще 40 днів. У США і Канаді початок лютого збігся з виходом бабака із зимової сплячки, де він проводить 4-5 зимових місяців, і роль ясновидця-метеоролога відвели цій доброзичливій тваринці. До речі, якого числа святкувати, обрано не випадково, 2 лютого – це середина між зимовим сонцестоянням і весняним.

Пишіть:

49000, м. Дніпро,

вул. Воскресенська, 41, оф.109

Дзвоніть:

(056) 786-02-21,

098-183-00-18,

050-850-72-74

Передплатити

«Фермер Придніпров'я» можна у будь-якому поштовому відділенні області до 25 числа кожного місяця. Передплатний індекс 60092.